

BRAK OP ROOFBLEI

Zoet en zout komen elkaar tegen in de Nieuwe Waterweg. Zo ter hoogte van Vlaardingen en Maassluis is het water daarom brak. In dit getijdengebied kun je op dezelfde plek, op hetzelfde moment en met hetzelfde kunstaas zowel roofblei, snoekbaars als zeebaars vangen. Vlaardinger Peter Nebbeling (47) vist graag 'brak' op roofblei.

TEKST: ROBERT DE WILT > BEELD: FRANK VAN DER BURG

“Het is nog niet wild, jongens.” Dat terwijl de omstandigheden eind augustus perfect zijn: een heerlijke, windstille zomeravond en met het afgaand tij dendert er een pittige stroming langs en om de kop van de krib in de Nieuwe Waterweg bij Maassluis. “Zo’n stroomnaad is een scenario uit het boekje om roofblei te vangen, maar ik heb nog geen stootje gezien”, vervolgt Peter als we voorzichtig ‘zijn’ krib betreden. Naar een verklaring blijft het ook voor hem gissen. “Dat is een beetje het hele eieren eten met het vissen op roofblei. Er valt vaak geen touw aan vast te knopen. Maar we hebben nog een paar uurtjes te gaan, dus we blijven positief!”

ONVANGBAAR

Ook na ruim honderd worpen geeft de roofblei geen sjoegi. “Toch weet ik 100% zeker dat ze er liggen. De ene keer vang je in *no time* zeven of acht vissen, maar een paar dagen later krijg je nog geen tikkie.” Dat

is volgens Peter kenmerkend voor de roofbleivisserij. “In juni en begin juli kon het niet op en vingen mijn maatjes en ik ons de blubber. Overal speldaas, overal jagende roofblei. Zodra we ze niet meer zagen jagen, begonnen we te vangen.” Dat is nog zo iets merkwaardigs aan *Aspius aspius*. “Jagende roofblei is vaak onvangbaar. Mijn vermoeden is dat ze dan volledig op kleine prooivissen zijn gefocust en niks anders pakken. Valt het jagen stil, of wordt er überhaupt niet gejaagd, dan vangen we ze doorgaans wel. Snap jij het, snap ik het....”

ZEEFOREL

Peter is deze avond niet de enige die moeite heeft een visje te vangen. Tijdens een korte drink- en eetpauze schuiven twee van zijn vismatten aan die een krib verder bezig zijn. Ook daar hebben ze vooralsnog weinig actie. Geen zeebaars, geen snoekbaars, geen roofblei. Maar wél een zeeforelletje voor vismaat Roy! “Die pakken de kleine plugjes waar we mee

vissen ook. Hoe kleiner en slanker het kunstaas, hoe beter dit het aanwezige speldaas imiteert. Hoef ik niet ver te werpen, dan pak ik echt de kleinste plugjes”, wijst Peter op een miniplugje van hooguit 5 cm lang. Kleuren maken volgens hem geen fluit uit. “Dat je plug niet uit balans raakt in de harde stroming als je hem snel binnendraait, is veel belangrijker.”

STEKKEUZE

De stekkeuze komt volgens Peter wel wat nauwer kijken. “Roofblei moet je echt vol in de stroming zoeken”, zegt hij terwijl zijn plug schuin stroomafwaarts van de kribkop in de stroomnaad belandt. “De laatste uren voor en na laagwater vallen de kribben hier droog en ontstaan er stroomafwaarts van de kribkoppen hele mooie stroomkolken en -naden. Daar *mot* je wezen. Dan is het een kwestie van je kunstaas tegen de stroming in binnenvissen.” Bij de diverse gemaaluitlaten in de regio zit je volgens de Vlaardinger >>

Peter met een 'brakke' roofterling van een eerdere sessie toen de vis wel los was.

Op de fiets gaat Peter langs de talrijke mooie stekken aan de Nieuwe Waterweg.

RONDOM KRIKKOPPEN ONTSTAAN BIJ AFGAAND WATER INTERESSANTE STROOMNADEN

ook gebakken. "Zeker zodra zo'n gemaal gaat spuien. Dan kan het helemaal los gaan. Je weet echter van tevoren vaak niet wanneer en hoe lang er wordt gespuid, dus dat blijft een *lucky shot*."

TEMPO MAKEN

Het valt op hoe snel Peter zijn plugje binnenvist. "Maak gerust flink wat tempo, maar varieer af en toe wel met de snelheid. Als ze hem willen hebben, halen ze je kunstaas met gemak in. Draai je te langzaam, dan halen ze hun neus er vaak voor op." Hij is nog niet uitgesproken, of er volgt een dreun op de hengel. "Misl!" Peter draait niet verder in, maar laat zijn plugje

stil hangen op de plaats delict. "Na een gemiste aanbeet komen ze hem niet zelden alsnog halen. Daarom pauzeer ik direct na de aanbeet een paar seconden. Na die eerste klap komt de roofterling vaak terug om de gewonde aasvis annex plug nog een keer te pakken." Helaas is dat nu niet het geval.

SHADVISSERIJ

Hoewel op deze stek ook snoekbaars en zeebaars worden gevangen, verwacht Peter die nu niet. "Daarvoor moet je hier echt een stuk dieper vissen, met shads nabij de bodem." Op die manier pakt hij overigens ook wel eens roofterling. "Dat gebeurt hoofdzakelijk in de

laatste paar meter, op het moment dat je de shad nabij de krib over de steenstort omhoog draait. Zo had ik laatst nog twee volgers van forse roofterlingen." Peter's smartphone levert het bewijs dat die hier zwemmen. In zijn fotogalerij zien we de ene na de andere mooie 'asp'. Die worden afgewisseld door snoekbaars en zeebaars. Een mooie mix van rovers – en dat allemaal in hetzelfde stuk rivier.

STAAND WANT

Overigens heeft Peter de visstand in de vijftien jaar dat hij in de Nieuwe Waterweg op roofvis vist wel zien veranderen. "Door de onmatige nettenvisserij in de Nieuwe Waterweg is het een en ander wel aanzienlijk minder geworden hoor. Vooral de zeebaars en snoekbaars zijn daarvan de dupe. Daarentegen heb ik het idee dat de aantallen roofterling alleen maar toenemen." Zijn constatering is gebaseerd op een jarenlange ervaring die hij opdeed van de zoete rivierstekken in Rotterdam tot aan de zoute havens in de Euro-poort. "Op mijn fiets – ik heb geen rijbewijs en dus ook geen auto – doe

ik vrijwel alle stekken op dat traject aan. Overal lopen fietspaden langs het water en vanuit Vlaardingen kan ik die prima bereiken."

'SEBAS'

Als de zon achter de horizon zakt, geven we er de brui aan. De roofterling geeft vanavond helaas niet thuis. "Soms heb je geluk, soms heb je pech. Ook dat is vissen", concludeert Peter nuchter. Op weg naar de parkeerplaats fietst Sebastiaan uit Maassluis, een andere bekende van hem, langs. De vraag van Peter of het nog wat was, wordt bevestigend beantwoord: "Drie snoekbaarsen – waaronder een mooie dikke – drie zeebaarsjes en één roofterling. Alles op de shad, helemaal bij Vlaardingen." Dat is bijna vijf kilometer verder landinwaarts dan waar wij vanavond stonden. Brakwater-roofvissen komt duidelijk niet op een paar honderd meter aan...

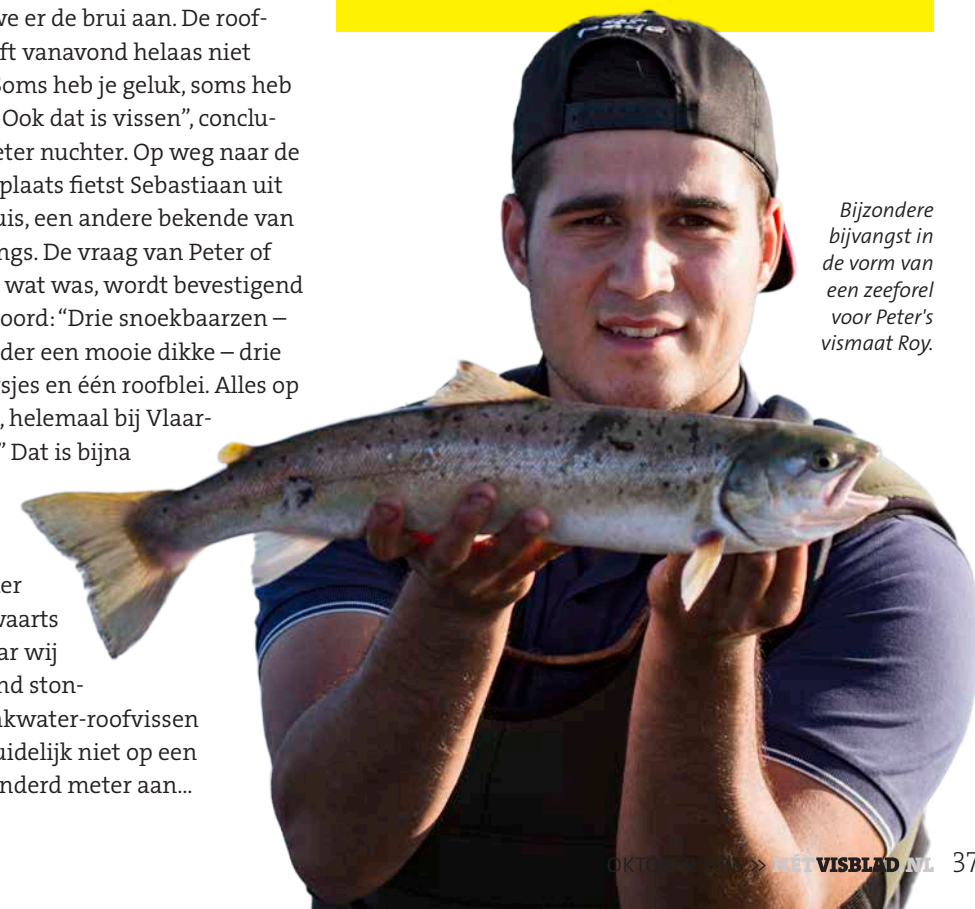
>> MATERIAAL

Voor de roofterlingvisserij heb je geen ingewikkeld materiaal nodig. Een lichte spinhengel van 2,70 meter met een werpgewicht van circa 10-30 gram, spinmolen in het 2500 of 3000-formaat, 10/00 gevlochten hoofddlijn, meetertje 30/00 fluorocarbon voorslag en een kleine speld zijn voldoende. Een klein doosje met kunstaas maakt de uitrusting compleet. Daarin zitten voornamelijk kleine en slanke pluggen, klein formaat poppers, lepeltjes, pilkertjes en wat shads.

>> VISPAS

Let erop dat de Nieuwe Waterweg tot aan het oostelijk havenhoofd van Maassluis (de veerpont Maassluis-Rozenburg) onder de categorie binnenwater valt. Om hier te mogen vissen, heb je dus een VISpas nodig. Vanaf de veerpont en verder richting zee is geen visdocument vereist. Check op www.visplanner.nl waar de scheidslijn ligt van wel en niet VISpas-water. Deze reportage vond zo'n vijfhonderd meter landinwaarts van de veerpont van Maassluis plaats en daar is de VISpas dus verplicht.

Bijzondere bijvangst in de vorm van een zeeforel voor Peter's vismaat Roy.